

ION ROȘIORU
pantumierul II

p o e z i e

CORECTBooks

ION ROȘIORU

PANTUMIERUL

II

Editura Virtual

2011

ISBN(e): 978-606-599-544-4
978-606-599-546-8

Avertisment

Acest volum digital este prevăzut cu sisteme de siguranță anti-piratare. Multiplicarea textului, sub orice formă; este sancționată conform legilor penale în vigoare.

Cuprins

CÂNTECE DIN VALEA PLÂNGERII.....	1
LES CHANSONS DE LA CAMARDE	234
REFERINȚE CRITICE.....	275

CÂNTECE DIN VALEA PLÂNGERII

1

Sunt cochilia dorindu-și noul melc s-o poarte-n spate.

Cornul vânătorii sacre îi răspunde altui corn.

Codrul smuls din rădăcină peste altul se abate.

Nor sanscrit ecoul ploii-n setea gliei îl răstorn.

Cornul vânătorii sacre îi răspunde altui corn.

Stropi de ceară curg din ochiul flăcării înfometate.

Nor sanscrit ecoul ploii-n setea gliei îl răstorn.

Demonii-și triplează calea ispășirii de păcate.

Stropi de ceară curg din ochiul flăcării înfometate.

În edenul amniotic nu mai știu să mă întorn.

Demonii-mi triplează calea ispășirii de păcate.

Lupi de lut iau veșnic urma sideralului licorn.

În edenul amniotic nu mai știu să mă întorn.

Ca pe-o stepă-nzăpezită vântul sorții mă străbate.

Lupi de lut iau veșnic urma sideralului licorn.

Sunt cochilia dorindu-și noul melc s-o poarte-n spate!

2

Ne-adoptă disperarea-n clipa când evadăm din viitor.
Deliru-i vidul celui care nu știe să se mai amâne.
Ca nimeni alții dictatorii lipsiți de bucurie mor.
Chiar și pe zări aurorale apun poveștile cu zâne.

Deliru-i vidul celui care nu știe să se mai amâne.
Niciunde nu-i mai frig ca-n vatra destinului mistuitor.
Chiar și pe zări aurorale apun poveștile cu zâne.
Moira îmi adună inul topit în ultimul fuior.

Niciunde nu-i mai frig ca-n vatra destinului mistuitor.
Bezmetic Zburătorul sparge șindrila caselor bătrâne.
Moira îmi adună inul topit în ultimul fuior.
Mi-aduci aminte de troița ce-n urma dorului rămâne.

Bezmetic Zburătorul sparge șindrila caselor bătrâne.
Se umflă-un vânt de peste lume în clopotul tânguitor.
Mi-aduci aminte de troița ce-n urma dorului rămâne.
Ne-adoptă disperarea-n clipa când evadăm din viitor!

3

Speram ca-n drumul spre Emaus să-i dăm binețe lui Iisus.
Plângeau de-a lungul sorții noastre bătrânele prostituate.
Lumina-nțelepciunii tale țâșnea din codexul hindus.
Ardea-n răspântii albe visul fântânii mele nesăpate.

Plângeau de-a lungul sorții noastre bătrânele prostituate.
Din zori ne-nveșmânta în ceară imperceptibilul apus.
Ardea-n răspântii albe visul fântânii mele nesăpate.
Cutreieram bolnavi de minus pădurile din semnul plus.

Din zori ne-nveșmânta în ceară imperceptibilul apus.
Găseai rostuitoare pilda măgarului cu cruce-n spate.
Cutreieram bolnavi de minus pădurile din semnul plus.
Mocneau dureri parnasiene în carnea marmurei sculptate.

Găseai rostuitoare pilda măgarului cu cruce-n spate.
Îți promiteam că-ți las tăcerea în trei volume de tradus.
Mocneau dureri parnasiene în carnea marmurei sculptate.
Speram ca-n drumul spre Emaus să-i dăm binețe lui Iisus!

4

Din lacrimile tale, Doamne, îmi fac lentile de contact.
De când mă știu pe lume geru-n lințoliu-i mă înfășoară.
Încerc s-ajung la o-mpăcare cu spaima golului intact.
Hulpav dă iama peste soartă nesomnul pietrelor de moară.

De când mă știu pe lume geru-n lințoliu-i mă înfășoară.
E prea târziu să mai apară Mefisto să-mi propună-un pact.
Hulpav dă iama peste soartă nesomnul pietrelor de moară.
Mă mistuie necruțătoare absența eului compact.

E prea târziu să mai apară Mefisto să-mi propună-un pact.
Din mine umbrele se-nfruptă târându-mă-n eterna seară.
Mă mistuie necruțătoare absența eului compact.
Visez cum grâul roșu-i gata în palma tatei să răsară.

Din mine umbrele se-nfruptă târându-mă-n eterna seară.
M-aștepți să-mi vămuiești tăcerea pe țărnul hăului abstract.
Visez cum grâul roșu-i gata în palma tatei să răsară...
Din lacrimile tale, Doamne, îmi fac lentile de contact!

5

Singurătatea-ncepe-n clipa în care karma mi se stinge.
În textul meu psihanalitic te-ntorci din ce în ce mai rar.
Cu fiecare primăvară-ncolțește iarna sub meninge.
De-atât pustiu bătrânul Charon pe Styx se face edecar.

În textul meu psihanalitic te-ntorci din ce în ce mai rar.
Întru seducție totală doar în copilărie ninge.
De-atât pustiu bătrânul Charon pe Styx se face edecar.
Sinucigașul îi dejoacă proiectul morții de-a-l învinge.

Întru seducție totală doar în copilărie ninge.
Câmpiile voievodale cu duhul zimbrilor le ar.
Sinucigașul îi dejoacă proiectul morții de-a-l învinge.
Atâtea sărbători sunt, Doamne, asfixiate-n calendar.

Câmpiile voievodale cu duhul zimbrilor le ar.
Sub pașii beți ai evadării se-aștern cărările vikinge.
Atâtea sărbători, Doamne, asfixiate-n calendar.
Singurătatea-ncepe-n clipa în care karma mi se stinge!

6

Oricare poartă din La Mancha-i deschisă larg spre ficțiune.

Din utopiile albastre răzbate tropotul de cal.

La masa lungă de sub vișini plecarea ta o să ne-adune.

Vom înteți cu sete umbra castelului medieval.

Din utopiile albastre răzbate tropotul de cal.

Pândesc momentul când din moarte se iese pe cauțiune.

Vom înteți cu sete umbra castelului medieval.

Eroarea nașterii doar lupta cu soarta poate s-o răzbune.

Pândesc momentul când din moarte se iese pe cauțiune.

Soldații se-ncăzesc cu visul bastonului de mareșal.

Eroarea nașterii doar lupta cu soarta poate s-o răzbune.

În marmură mocnește veșnic secretul codului astral.

Soldații se-ncăzesc cu visul bastonului de mareșal.

Trompetele Apocalipsei așteaptă-un semn divin să sune.

În marmură mocnește veșnic secretul codului astral.

Oricare poartă din La Mancha-i deschisă larg spre ficțiune!

7

Troienește-mi, Doamne, soarta cu miresme de salcâm.

Pașii tăi se pierd în zarea amintirilor funeste.

Cu bastonul ca zăpada bate-un orb în caldarâm.

Vitregiți de slava lumii ne întoarcem în poveste.

Pașii tăi se pierd în zarea amintirilor funeste.

Între pietrele de moară textuală mă sfărâm.

Vitregiți de slava lumii ne întoarcem în poveste.

Vântul spulberă cenușa peste celălalt tărâm.

Între pietrele de moară textuală mă sfărâm.

În menhirele de sare plâng grădinile celeste.

Vântul spulberă cenușa peste celălalt tărâm.

Prețuim un lucru numai când vedem că nu mai este.

În menhirile de aer plâng grădinile celeste.

Sub edenica lumină dintre lacrimi coborâm.

Prețuim un lucru numai când vedem că nu mai este.

Troienește-mi, Doamne, soarta cu miresme de salcâm!

8

Războinicu-și fierbea în zeama cucutei ultima săgeată.
Simțea cum crește-n mine stepa ce-aveam de-a pururi să devin.
Tăceau profund cocoșii lumii de plumb în noaptea blestemată.
Bătrânul cal cu ochi albaștri murea la stogul de pelin.

Simțea cum crește-n mine stepa ce-aveam de-a pururi să devin.
Cea de pe urmă ploaie-a sorții în ușa izbei sta să bată.
Bătrânul cal cu ochi albaștri murea la stogul e pelin.
La capătul potecii oarbe zvâcnea fântâna amânată.

Cea de pe urmă ploaie-a sorții în ușa izbei sta să bată.
Prin carnea ta migra mormântul ca seva-n trunchiul de mălin.
La capătul potecii oarbe zvâcnea fântâna amânată.
Iscam o boabă de lumină sub chipul sfântului străin.

Prin carnea ta migra mormântul ca seva-n trunchiul de mălin.
Doi îngeri memorau în șoptă traseul către niciodată.
Iscam o boabă de lumină pe chipul sfântului străin...
Războinicu-și fierbea în zeama cucutei ultima săgeata!

9

Ca niciodată-n noaptea verde mi-e dor de glonțul de argint.
E-o veșnicie de când tata se-ascunde crâncen în poveste.
Aud distinct năvala clipei în care uit să te mai mint.
Scaieții-mi cresc indefrișabili pe toate căile celeste.

E-o veșnicie de când tata se-ascunde crâncen în poveste.
Scrâșnind din dinți mi-asum blestemul să nu mai ies din labirint.
Scaieții-mi cresc indefrișabili pe toate căile celeste.
La marginea copilăriei m-așteaptă caii să-i alint.

Scrâșnind din dinți mi-asum blestemul să nu mai ies din labirint.
Un înger slab își drege glasul să-mi dea dumnezeiască veste.
La marginea copilăriei m-așteaptă caii să-i alint.
Doar fum e lupta mea cu sfinxul viclean al zodiei funeste.

Un înger slab își drege glasul să-mi dea dumnezeiască veste.
Pot să-mi privesc destinu-n față despovărat de orice jind.
Doar fum e lupta mea cu sfinxul viclean al zodiei funeste.
Ca niciodată-n noaptea verde mi-e dor de glonțul de argint!

10

Sub fardul nupțial se-ascunde pervers un chip crepuscular.
Dând pinteni calului de sare ajung la vadul dinspre moarte.
Se șterge-n zarea sorții urma potcoavelor de chihlimbar.
Păcatul nașterii absurde de Tine veșnic mă desparte.

Dând pinteni calului de sare ajung la vadul dinspre moarte.
Orbit ca fluturii de noapte în iadul dorului dispar.
Păcatul nașterii absurde de Tine veșnic mă desparte.
În trupul sfânt se cuibărește un pui de ger testamentar.

Orbit ca fluturii de noapte în iadul dorului dispar.
Descântecul mă stinge-n varul oglinzilor de apă sparte.
În trupul sfânt se cuibărește un pui de ger testamentar.
Visez că-s lacrima pădurii de brad care devine carte.

Descântecul mă stinge-n varul oglinzilor de apă sparte.
Miresmele-ntețesc lumina martirilor din calendar.
Visez că-s lacrima pădurii de brad care devine carte.
Sub fardul nupțial se-ascunde pervers un chip crepuscular!

11

Voi auzi rîzînd satirul chiar și de dincolo de moarte.
În maelströmul apei negre pierea bătrînul vizigot.
Tu n-o să plîngi pe niciun umăr că n-ai avut de mine parte.
Mă voi concilia cu gîndul că nu vei fi murit de tot.

În maelströmul apei negre pierea bătrînul vizigot.
Amăgitorul ochi de șarpe de-un bob de rouă mă desparte.
Mă voi concilia cu gîndul că nu vei fi murit de tot.
Te-adună curcubeu-n plînsul suprem al marelui departe.

Amăgitorul ochi de șarpe de-un bob de rouă mă desparte.
Cu-nverșunare-ți tac mesajul sărutului iscariot.
Te-adună curcubeu-n plînsul suprem al marelui departe.
De cînd nici nu eram pe lume de-a latul Styxului înot.

Cu-nverșunare-ți tac mesajul sărutului iscariot.
Catapeteasma morții geme de-atâtea gemete deșarte.
De cînd nici nu eram pe lume de-a latul Styxului înot.
Voi auzi rîzînd satirul chiar și de dincolo de moarte.

12

Port iarba fiarelor de-aproape un veac la degetul cel mic.
Ezit să-ntreb de ce-mi rămâne intact seiful poeziei.
Haiducului din mine-i frânge hangița zboru-n vin peltic.
Mă-nchin smerit la geñiana scãldatã-n lacrima Mariei.

Ezit să-ntreb de ce-mi rămâne intact seiful poeziei,
În frunza dudului foșnește marama ta de borangic.
Mă-nchin smerit la geñiana scãldatã-n lacrima Mariei.
La focul insomniei sacre în patru soarta mi-o despici.

În frunza dudului foșnește marama ta de borangic.
Hipnotizat de-un șarpe tânăr m-adun sub steaua ereziei.
La focul insomniei sacre în patru soarta mi-o despici.
Astupă Nastratin cu tâlcuri fântânile ipocriziei.

Hipnotizat de-un șarpe tânăr m-adun sub steaua ereziei.
De harul morții imperfecte dintotdeauna mă dezici.
Astupă Nastratin cu tâlcuri fântânile ipocriziei.
Port iarba fiarelor de-aproape un veac la degetul cel mic!

13

Din întunericul din lucruri se naște veșnica lumină.
Orice pas trist făcut spre viață e unul vesel către moarte.
Căderea-n lume-mi revelează pregnant condiția divină.
Focul iubirii înțețite prin contopire ne desparte.

Orice pas trist făcut spre viață e unul vesel către moarte.
Îi poartă primăverii trena furișă toamnă prin grădină.
Focul iubirii înțețite prin contopire ne desparte,
Vicleană, colivia soartei așteaptă pasărea să-i vină.

Îi poartă primăverii trena furișă toamnă prin grădină.
Starea pe loc dă apă vie la moara fricii de departe.
Vicleană,colivia soartei așteaptă pasărea să-i vină.
Înțelepciunea lumii doarme-n erata la nescrisa carte.

Starea pe loc dă apă vie la moara fricii de departe.
Un pui de viscol se-nfiripă în briza care cald suspină.
Înțelepciunea lumii doarme-n erata la nescrisa carte.
Din întunericul din lucruri se naște veșnica lumină!

14

Putrezesc bocancii tatei prin noroaiele flamande.
Mult mai crâncen ne ucide un război neînceput.
Zeul Marte nu renunță niciodată la ofrande.
Unchiul din fotografie moare veșnic peste Prut.

Mult mai crâncen ne ucide un război neînceput.
Generalul beat ajunge sie însuși să-și comande.
Unchiul din fotografie moare veșnic peste Prut.
Iarna aspră-i pune capăt îndrăcitei sarabande.

Generalul beat ajunge sie însuși să-și comande.
În cătunul singuratic nunta nu s-a mai făcut.
Iarna aspră-i pune capăt îndrăcitei sarabande.
Lupii-adulmecă bordeiul dezertorului pierdut.

În cătunul singuratic nunta nu s-a mai făcut.
Crucea albă-și poartă tristă veștejitele-i ghirlande.
Lupii-adulmecă bordeiul dezertorului pierdut...
Putrezesc bocancii tatei prin noroaiele flamande!

15

A dus cu el în moarte tata trecutul meu patriarhal.
Mi-e dor teribil de mireasma ogrăzii noastre de-altădată.
Mă doare gândul ce mă poartă spre-acel eden universal.
Se cobora pe dealuri toamna-n căruța noastră încărcată.

Mi-e dor teribil de mireasma ogrăzii noastre de-altădată.
Spre visătoarea fată-a popii cu seara mă-ndreptam pe cal.
Se cobora pe dealuri toamna-n căruța noastră încărcată.
Ținutul respira-mplinire în rit(m)ul lui atemporal.

Spre visătoarea fată-a popii cu seara m-avântam pe cal.
Luna prindea, complice parcă,ușor în geamul ei să bată.
Ținutul respira-mplinire în rit(m)ul lui atemporal.
La crâșmă chiuiiau flăcăii ce-aveau să pleca în armată.

Luna prindea, complice parcă,ușor în geamul ei să bată.
Scriam cu ochii versuri suple pe vasta boltă de cristal.
La crâșmă chiuiiau flăcăii ce-aveau să pleca în armată...
A dus cu el în moarte tata trecutul meu patriarhal!

16

Adastă-n orice ochi lăuntric reflexul stelei căzătoare.
Pe poarta raiului coboară în lume turmele de miei.
Din trei păstori înalți ca brazii eu sunt cel care veșnic moare.
Pe-altarul ritmurilor pure jertfesc cu râvnă anii mei.

Pe poarta raiului coboară în lume turmele de miei.
Sângele meu celest se-avântă în lemnul crucii viitoare.
Pe-altarul ritmurilor pure jertfesc cu râvnă anii mei.
Sub talpa stânii șerpilor toamnei cu frunza-ncep să se strecoare.

Sângele meu celest se-avântă în lemnul crucii viitoare.
Predestinarea mă trimite sol nu se știe căror zei.
Sub talpa stânii șerpilor toamnei cu frunza-ncep să se strecoare.
Nesomnul karmei răzvrătite îmi trece încă prin condei.

Predestinarea mă trimite sol nu se știe căror zei.
Supremul semn al biruinței e doar totala resemnare.
Nesomnul karmei răzvrătite îmi trece încă prin condei...
Adastă-n orice ochi lăuntric reflexul stelei căzătoare.